

Stín minulosti

Kristin Colli



Kristin Colli

Stín minulosti

Copyright

Autorka: Kristin Colli

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-712-9 (ePub)

978-80-7512-713-6 (mobipocket)

978-80-7512-714-3 (pdf)

Příběh se odehrává v současné době v Los Angeles, kde velké přátelství mezi dvěma muži je to nejsilnější, co může být.

Pravda však vychází najevo nečekaně...

Kapitola 1: Velký případ

Krásná tmavovláška Emily Davisová se pomalu probouzela do překrásného rána, když do ložnice vešel pohledný muž – atlet, s retro sestřihem, v kostkované košili, kterou měl volně danou přes džínsy, a s ohrnutými rukávy u předloktí. V ruce držel nevelký podnos se snídaní. Manžel přinesl své ženě snídani až do postele a snědá kráska mu řekla s úsměvem na rtech:

„Miluju tě, miláčku!“

„Taky tě miluju,“ dovršil muž atmosféru, letmo ji políbil na čelo, ale záměrně mrknul na hodinky: Musím už jít... Měj krásný den... Pa.“

Naposledy svou ženu políbil a odešel.

Emily, již zcela probuzena, se pozorněji zadívala na podnos a najednou si všimla přehnutého papírku, volně umístěného hned vedle sklenice s pomerančovým džusem.

Se zájmem ho vzala do ruky a rozevřela.

„Všechno nejlepší k narozeninám... Moc tě miluju, lásko... Tvůj Matt.“

Emily to znovu vykouzlilo úsměv na tváři.

Šedesátiletý James Francis, s úzkými dioptriemi, seděl ve své kanceláři společně s Mattem a jeho o tři roky mladším parťákem Jasonem. Typický kovboj tradičně přežvýkával žvýkačku v puse. Připadal si jako opravdový tvrdák, kterému nechyběl ani stylový kožený náramek, co se mu vyjímal na levém zápěstí.

Šéf z protidrogového se zkříženými prsty řekl mladým policistům:

„Něco pro vás mám!“

Sáhl po papírových deskách, co ležely na pravé straně stolu. Při otevření toho spisu vytáhl fotku s popisem pachatele, kterou pak posunul prstem dopředu. Matt vzal fotku do ruky.

„Ale...toho přece znám!“ Z fotky hned poznal tvář jistého drogového dealera a podíval se tázavě na šéfa.

„Právě, že znáš,“ odvětil Francis slovy. Někdo v tu chvíli zaklepal na prosklené dveře.

„Vstupte,“ nevrle vyzval Francis dotyčného dovnitř.

Do místnosti tak vtrhl černocho, kterému bylo kolem třiceti, se zavěšenou průkazkou na šňůrce, a v ruce nesl nějakou složku.

„Pane, tady je ta zpráva,“ podal mu do rukou spis a hned odešel.

Francis se obrátil znovu na své dva podřízené policisty a pokračoval:

„Takže si rozumíme...Toho musíme neprodleně sbalit...”

Oba dva policisté se zvedli ze židlí a zamířili ke dveřím. Jason uchopil kouli od dveří, otevřel je a vyšel na chodbu.

Matt se ještě pozastavil mezi dveřmi a otočil se na šéfa:

„Moje žena slaví dnes narozeniny. Nechcete přijít, Jamesi, na oslavu? Jste srdečně zvaný,“

„Uvidíme.... ale přesto děkuju,“ odpověděl s vděkem v hlase.

Kapitola 2: Narozeniny

Byl krásný večer a Matt pomáhal ženě se zavázanýma očima ven z vozu.

„Matte, jak dlouho budu mít na sobě ten šátek?“ usmívala se nic netušící Emily.

„Vydrž... Už tam jsme,“ vedl pomalu ženu do domu.

„Už můžeš,“ řekl s úsměvem Matt.

Když si Emily sundala šátek z očí, všichni dotyční vykřikli: „Překvapení!“

„Nevím, co říct...“ tvářila se Emily užasle v pohledu na tváře známých hostů, které sem sezval její manžel.

„Mám pro tebe ještě jedno překvapení,“ Matt vytáhl z kapsy u saka stříbrnou krabičku a otevřel ji.

Emily zůstala bez dechu doslova ohromená dárkem, když uviděla v malé krabičce krásné náušnice z bílého zlata s modrým kamínkem uvnitř.

„Líbí se ti?“ zeptal se jí Matt.

„Moc!“ Padla mu kolem ramen a políbila ho, na což všichni hosté zúčastněně zatleskali.

Před vchodovými dveřmi se Matt a Emily loučili s Jasonem a jeho blondatou přítelkyní Katie.

„Byl to moc krásný večer,” řekla jim s úsměvem blondýnka se zelenýma očima a v lehce vyzývavém outfitu.

„To já ti děkuju, Katie,” obejmula se kamarádkou.

„Jdeme, Katie?” naléhal na ni Jason.

„Jo... zatím...”

Pousmála se a odkráčela s přítelem rovnou k autu.

V ložnici se Matt vášnivě líbal s Emily. Emily přitom chtěla něco nutného říct manželovi:

„Matte, chci ti něco říct.”

„A co?” líbal ženu na tváři a pak na krku.

„Jsem těhotná!”

Matt zůstal poněkud zaražený.

„Cože?” podivil se Matt a lehl si na záda. Žena se k němu naklonila a rukou mu začala hladit hrudník.

„Ty nejsi rád?”

„Jo to tedy jsem, ale...”

„Ale?” nepřestávala ho hladit.

Matt začal gestikulovat rukou: „Jen to je na mě nějak rychlý..., víš?” podrbl se roztržitě na čele.

Emily ho ujistila slovy: „Neboj, bude z tebe skvělý otec,” pousmála se něj. Matt udělal totéž a zajel jí rukou do vlasů.

„Já... já... Strašně moc tě miluju!” hladil ji prstem po tváři.

Pak se znovu začali oddávat vášnivému milování.

Kapitola 3: Smrt si nevybírá

Uprostřed noci se ve velkém skladu, který pravděpodobně byl plný kokainu, mlátil namakaný borec v kožené bundě svázaného muže na židli s rukama dozadu, kde se mimo jiné také objevil velký a mocný „Jack Styl“. Drogový boss s výraznou pleší a ve svém tradičním tmavém obleku.

„Už toho nech!“ poručil s chmurnou tváří svému kumpánovi, který hodlal dotyčného znovu uhodit. Muž ho neprodleně poslechl a odstoupil pár kroků stranou.

Bezbranný hekající muž, klátící se na těžké kovové židli, se snažil přes proud krve rozeznat nově příchozího. Doufal v jiskřičku naděje.

Styles vyndal nezúčastněně z kapsy u kalhot stříbrnou minci.

„Dohoda...Co říkáš? Když padne orel, nechám tě žít, když padne panna...“ vyhodil minci do vzduchu, chytil ji a přitiskl na hřbet ruky.

„Ale ne. Smůla,“ pousmál se.

Cvrknutím palce vymrštil minci přímo k nohám svázaného, věnoval vše říkající pohled namakanému borci a vydal se pomalu znuřeným krokem pryč. Nasadil si sluneční brýle a vycházel ven z postranních dveří skladu, když padl jediný výstřel.

Jack Styles si s chutí zapálil svoji cigaretu a šel k černému vozu. Chlap, co tu stál, mu otevřel zadní dveře. Nasedl do auta, a když ten

druhý oběhl vůz a usedl na místo vedle řidiče, vůz se odpíchl z místa a zvrátil mračno prachu za sebou.

Již druhý den stáli policisté nad mrtvolou svého kolegy. James Francis nevěřícně postával nad tím bezvládným tělem přikrytým v tu chvíli plachtou a procedil mezi zuby k mladému blondákovi v uniformě, co stál kousek od něho:

„Napište to nějak do hlášení a sdělte to neprodleně rodině.“

„Jistě pane,“ pokýval hlavou policista.

Vzápětí Matt podlehl červenou policejní pásku a blížil se ke svému šéfovi.

„Tak koho nám zabili tentokrát?“

Francis však nereagoval, a tak se sklonil k mrtvole a odkryl plachtu. Na zdevastovanou tvář s dírou v hlavě nebyl příliš pěkný pohled. Poznal však svého spolupracovníka z protidrogového oddělení.

„Vyhlásili nám válku,“ řekl teď tiše James Francis, „je to další z nás. Je to policista...V tuhle chvíli již třetí oběť za poslední měsíc...“

Jason přiběhl k Mattovi, který stál před svým vozem s hlavou sklopenou a s rukama položenýma na kapotě.

„Je to v prdeli! Jak to tomu klukovi vysvětlím, že přišel o tátu,“ rozhazoval Jason rukama.

Matt ho ve vzteku popadl za košili.

„Tak, aby bylo jasno... Už nechci slyšet žádný kecy, od tebe a ani od kohokoliv jinýho!“

Pustil mu košili, kvapně otevřel dveře a nasedl do vozu.

Mezitím nastartoval. Jason nakouknul do otevřeného okénka a dlaně opřel o rám dveří.

„Co blbneš, Matte? Co se stalo? Můžeme si o tom promluvit?“

„Dejte mi už všichni pokoj!“ zařadil zpátečku a odfrčel pryč. Jason akorát procedil mezi zuby: „Ksaku!“

Nadzvedl si svůj klobouk a dal si nechápavě ruce v bok.

Kapitola 4: Poslední rozloučení

V melancholickém tichu hřbitova probíhalo poslední rozloučení s mladým policistou. Rodina, a přátelé, kolegové v policejních uniformách stáli nad rakví a poslouchali farářův smuteční proslov.

„Sešli jsme se tu dnes, abychom uctili památku Sama Williamse, který byl dobrým manželem, otcem, policistou... Byl skvělým člověkem!“

Manželka zesnulého v černých šatech v nezadržitelném žalu a její osmiletý syn, držící matku pevně za ruku.

„Budeš nám moc chybět. Odpočívej v pokoji, Same...“

Rakev se pohnula směrem dolů. Policejní garda na počest mrtvého kolegy vystřelila nebeskou salvu. Zazněly zvuky americké hymny...

Po smutečním obřadu ještě zastihl Matt vdovu se synem na parkovišti, když se chystala nasednout do vozu.

„Jessico, počkej,“ přiběhl k ní Matt.

„Nasedni do auta,“ pobídla svého syna a obrátila se k Mattovi. Syn poslušně usedl na zadní sedadlo. Matt zmateně zatápal ve volbě svých slov:

„Jess... víš... je mi to strašně líto... Já... asi nebude vhodné, ale potřebuji vědět více informací. Neexistují žádné hlášení o souvislostech. Sam měl určitě své informátory. Možná věděl něco víc. Proč si vybral zrovna jeho?“

„Moc toho nevím, Matte. Vždycky se hnal za vším po hlavě... Nevěděla jsem, co chystá... nic mi neřekl...“ pak se rozplakala.

Matt už nenaléhal. Raději ji objal. „Pojď sem,“ pohladil ji po vlasech, aby ji utišil: „Bude to dobrý, uvidíš...”

Bylo osm hodin večer a venku u bazénu se Matt, opřený zády o lehátko, prohlížel fotografii, kde byl vyfocený s kamarádem Samem.

Se skleničkou whisky, kterou držel v levé ruce, opřenou o pokrčenou nohu, s ní točil po směru hodinových ručiček.

Na terasu vstoupila Emily. Pomalu přišla až k manželovi.

„Proboha, Matte... jak dlouho tu budeš vysedávat?“

„Nevím....“ odpověděl slovy Matt, napil se a položil skleničku na zem.

Emily si přehodila pramínek vlasů za ucho a usedla naproti němu na volné lehátko.

„Vím, jak ti chybí,“ pohladila ho po ruce. Po chvíli oboustranného mlčení jen dodala:

„Nebud' tu moc dlouho,“ drobně se na něj pousmála a vrátila se nazpět do domu. Matt se znovu chopil skleničky dobré skotské a kopnul ji do sebe. Jako by chvíle štěstí byla neodvratně pryč...

Kapitola 5: I pravda někdy bolí

Matt s Jasonem vešli do prostorné místnosti, která byla narvaná policajty. V pracovní době se všichni náramně bavili nad fotbalovým zápasem ze včerejšího záznamu, který byl puštěný na velké plazmové televizi visící na zdi.

Když sledovali fotbal, nadšení policisté hlasitě řvali.

K Mattovi přistoupil jeden namachrovaný policajt s vysílačkou na rameni a s úsměvem na rtech mu pošeptal do ucha:

„Tvoje žena je pěkná děvka! Mám pořízené fotky i video. Chceš poslat jejich kopie?“ uculoval se brunet, „jistě by tě zajímalo, co dělala Tvá žena předtím, než si tě vzala! Tady Jason ví o tom svý!“ naznačil rázným pohledem, který směřoval na Jasona. „Chceš, aby se to dostalo na veřejnost?“

To vyvolalo velký konflikt mezi nepřáteli. Matt se neudržel a jednu mu vrazil. Muž skončil po tak velké ráně na zemi. Ostatní se nechápavě otočili.

Vtom do místnosti vešel James Francis. Veškerá sranda rázem skončila. Policista stojící poblíž televize urychleně schovával ovládač za zády a červeným tlačítkem ji vypnul.

„Co se to tady děje?“ podivil se pan Francis. Matt se dal raději na odchod, šéf se po něm hnedka ohlédl.

Zraněný muž vstal a řekl:

„To tě bude mrzet!“ držel si zakrvácený nos.

Za Mattem akorát bouchly dveře.

Matt došel až k výtahu a tlačítkem si ho přivolal. Za ním se hned objevil Jason, kterému bylo divné, proč tak najednou opustil místnost.

„Proč jsi zmizel? Co se to s tebou děje?“ ptal se zvědavě Jason. Matt si začal pomalu vše dávat dohromady a docházelo mu, že jeho hodně dobrý kamarád a parták s ní asi údajně spal, a proto se začal pít po pravdě.

„Spal si s mou ženou?“ vyrukoval na něj Matt. Jason se odmlčel. Okolo zrovna procházela žena střední postavy s mužem.

„Tak spal?“ řekl nahlas Matt.

„Jo, ale nech si to prosím vysvětlit,“ tvářil se zdrcený Jason.

Jenže Matta už žádné detaily nezajímaly, když vstoupil do otevřených dveří od výtahu. Když se otočil a zmáčkl tlačítko, podíval se po něm dosti nehezky, až se dveře zatáhly.

Jason pak ve vzteku bouchnul pěstí do dveří výtahu.

Na pohovce při rozsvíceném světle nasával Matt pivo z láhve.

Emily se mezitím vrátila domů z práce.

Když vešla do obývacího pokoje, zhrozila se, když viděla manžela v opilém stavu a pár prázdných láhví na konferenčním stolku, kde se také válely i intimní fotky jeho manželky, co mu domů přišly v obálce.

„Proboha, Matte!? Co tady děláš?“ divila se Emily.

„Jak dlouho to trvá?“ podíval se opilý Matt na manželku.

„Co, jak dlouho trvá?“ nechápala ho Emily a přiblížila se blíž k Mattovi.

„Laskavě přestaň ze mě dělat vola,“ položil láhev na stůl a prudce vstal. „Tobě tyhle fotky nic neříkají!?“ Snímky v rozměru A4, které měl k dispozici, vrazil ženě do rukou. „Určitě byl dobrý i v posteli, co?!“

Manželka zůstala totálně v šoku, když na jednu z fotek hleděla, na níž si to naostro rozdávala s kovbojem ve stoje přímo u nich doma v předsíni.

„Vím všechno o tobě a to mi stačí,“ nechtěl o ničem diskutovat a odkráčel do chodby.

Manželka mu to chtěla nějak vysvětlit a běžela za ním.

Na chodbě se připletla Mattovi do cesty.

„Vím, že máš právo se na mě zlobit, ale ráda ti to vysvětlím,“ snažila se uklidnit manžela.

„To dítě je jeho, vid’?!“ vyrukoval hned na manželku.

„Jsi opilý, Matte,“ říkala mu nešťastná Emily. Matt ji zuřivě popadl za paži a přitiskl ženu o zed’.

„Pust’ mě, Matte, to bolí!“ křivila obličej bolestí, jak jí pevněji svíral paži.

Manžel začal být tak neodbytný, že jí jednou rukou zajel pod šaty.

„Sahal ti sem... Líbilo se ti to, že jo?“ drsně na ni pozvedl bradu.

„Nech toho, Matte. Prosím?“ prosila ho žena. Manžel jí pak pustil ruku a vzal si koženou bundu z věšáku.

„Dovolíš?“ přál si, aby mu manželka uhnula od dveří. Nešťastná Emily tak udělala.

Matt otevřel dveře a rozčíleně bouchl s dveřmi. Emily se při odchodu manžela rozbřečela.